

je to, da nima po zimi živina dosti toplih hlevov. Od živine, katera zmrzuje, ne pričakuj koristi. Pri živini, katero zebe, služi vsa povžita hrana le v to, da nadomeščuje ovo toploto, katera živali iz trupla izpuhti; meso, mast, loj ali mleko pa se ne more zarezati. A žival, ki je na toplem, in kateri ni treba hrane potrošati za ogrevanje, se zamore pri enaki krmi prav dobro rediti. Kadar kuhaš zunaj na mrazu ti je treba veliko več drv, da bo voda zavrela, kakor na toplem ognjišču. Taka je tudi s krmljenjem zmrzujoče živine.

Da krma ne doseže zaželenega uspeha, je uzrok tudi to, ker se premalo ozira na različnost krme in različnost živine. Nekatera klaja ima namreč v sebi več takih tvarin, iz katerih postaja meso, druga več takih, iz katerih nastaja mast itd. Zato se mora hrana v pravih razmerah polagati. Tako ima n. pr. slama ali seno malo takih tvarin, iz katerih nastaja mast, in če bi krava celo zimo le tako krmo imela, in bodi si še v toliki meri, ne bo dobro rejena.

Lehko si pojasniš to, ako misliš na malto (mord). Malta mora biti sestavljena iz peska, apna in vode. Vsakega pa mora biti v pravi razmeri. Tako je treba tudi pri krmljenju gledati na te razmere. Tako bi bilo n. pr. zlo krivo, če bi se mladim živalim, ki še rastejo le turščica dajala. To bi bilo sploh pri vsaki živali zlo krivo. Drugačno hrano zahteva žrebe, kateremu se morajo mišice razvijati in krepčati, in drugačno tudi svinja, katera se ima pitati.

Tako bi se dalo še več uzrokov navesti, pa samo na to naj še opozorimo, da se lahko tudi z napravo priličnih jaslí mnogo krme prihrani, katero bi drugače živina poteptala, ali onesnažila.

„P. Ldwt.“

Sejmovi. Dne 12. avg. v Veržēju. Dne 14. avgusta na Ptujski gori. Dne 16. avgusta pri sv. Trojici v slov. gor. v Lembahu, v Sevnici, pri sv. Lovrencu na kor. žel., na Pobrežju pri Ptuj, v Jarenini, v Vuzenici in Rogacu. Dne 17. avgusta v Jarenini. Dne 18. avgusta v Slov. Gradcu. Dne 19. avgusta pri Mariji Devici v puščavi.

Dopisi.

Ormož. (Volilnega shoda) vdeležilo se je nad tristo mož, med njimi skoraj vsi župani našega okraja. Tudi duhovnikov bilo je mnogo navzočih, med njimi preč. gosp. dekan Schwinger. Podpredsednik, znani, požrtvovalni, neumorno delujoči naš domoljub, g. Dr. Ivan Geršak, odpre zborovanje govoreč, da „Sloga“ ne more boljšega naslednika B. Raiču najti, kakor je kanonik dr. Lavoslav Gregorec, ter njega priporočuje za kandidata.

Zatem poprime kandidat dr. Gregorec za besedo in razlaga blizu tako, kakor drugod

svoje politične nazore. Končajočemu zadoni živahno odobravanje in je njegova kandidatura z živio-klicanjem vzprejeta.

Stavi se mu več vprašanj. Prvič: V kateri klub ali zavezo poslancev namerava vstopiti? Odgovarja proseč, naj se mu to na prosto voljo da, kar se tudi odobri. Zbrani izrečejo željo, naj bi slovenski poslanci in dalmatinski vkup napravili jugoslovanski klub. Kandidat obeča na te želje prilično ozirati se, vendar sedaj takšen klub ni mogoč in tudi B. Raič je bil ud Hohenwarthovega kluba.

G. Vrtnik vpraša, je li res, da je minister Gautsch v Mariborskem duhovnišči prepovedal slovenska predavanja in kaj misli kandidat kot poslanec storiti? Kandidat odgovori: da njemu o takšnej zapovedi še ni znano nič, da pa hoče ministra javno v državnem zboru na odgovor izzvati; naša škofija je v ogromnej večini slovenska in bogoslovci se imajo marljivo vaditi in uriti v slovenskem jeziku, ker ga kot duhovniki zatej največ potrebujejo.

Izreče se želja, naj bi prenehalo sedanje kaznovanje starišev, če ti časih otroka v šolo ne pošljejo, ampak doma podržijo. Kandidat obeča, kedar bodo nemški konservativci šolsko vprašanje spravili na dnevni red, postopati, kakor se spodobi za katoliškega duhovna, slovenskega domoljuba in zastopnika kmetskih volilcev.

S trikratnim živio-klicem na svitlega cesarja zaključí predsednik zborovanje.

Sledilo je zatej prijazno razgovarjanje in vršile so se napitnice na kandidata, na duhovščino, na zopet od bolezní okrevajočega se predsednika „Sloge“ itd. Omenimo posebič le zdravice, katero je preč. g. dekan Schwinger napil g. dr. Geršaku prostavljajoč njegove velike zasluge domoljubne za Slovence, osobito kot prvoboritelja v Ormoži in njegovem okraji. Bog ga živi!

Da bode g. kanonik Gregorec izvoljen, o tem nihče več ne dvomi, pri nas dobi bržčas vse glase!

Iz Gradca. (Najhujša kazn.) Taka je za lažnjivca, če mora preklicati sam svojo laž. Zato smo čitali z veseljem v tukajšnji „Tagespošti“, („M. Z.“ še tega ni storila, čeravno je bila iste reči raznesla. Ured.), ki vedno grdi Slovence, da ni res, kar je bila poročala o gospodu županu Kumenskem. Ona je bila trobila po svetu, da je kaznovan imenovani župan z globo 20 gld., ker ni hotel prejeti nemškega dopisa. Sedaj je pa morala natisniti popravek in mora trkati tetica na svoja prsa in reči sama: „legala sem!“ — Da bi le posnemali vsi župani slovenski Kumenskega in poslali vsak čas popravek, kmalu bi si ne upali več lažiliberálni listi lagati tako nesramno. — Pa še drugo. Omenjena tetica je pridigavala

do sedaj, da ni Slovencev, da nimamo slovstva itd. Sedaj je pa prinesla sama podlistek o slovenskem slovstvu. V tem sestavku nas hoče sicer še grditi, ali vendar si bije sama v lice, ker mora priznavati, da napredujemo.

Iz Remšnika. (Letina. Sejem.) V spomladi bilo je slabo upanje za kmeta, a vendar je deževanje junija precej popravilo, da je bila rž še prav lepa, le pšenica je nekaj zadržala; tej pa je bila zima škodovala. Sena nismo preveč dobili, a vendar še nekaj. Vsled tega je živina v slabi ceni, ker se že vse boji zime, kajti pretečena zima je posestnikom nepričakovane stroške napravila, ki so jih morali za klajo izvreči. Po 100 — 200 gl. so morali nekateri izdati za slamo in seno. Mošta, to je tolklje bomo tukaj precej imeli, ker so gruške in jabelke precej polne. Češpelj ali pravih sliv pa še nikdar ni bilo toliko, kakor letos. Na župnijskem posestvu se našteje na ped dolgi vejici po 15 — 20 sliv. To je nepričakovano veliko in vejevje visi že vse križema in bati se je, da se bo pod težo lomilo. Cvetele so namreč slive tukaj še le po hudih spomladnih vetrovih. Koruza je lepa in krompir še se tudi skazuje, primaka zdaj tudi ajdi prav po volji. Za ljudi bo še torej živeža le za živino bo bolje slabo. Na sv. Ruperta je tukaj živinski sejem in ako nam ne bodo zopet žandarji srenjske uradnije zaprli in tistih, ki že niso živinskega spričevala seboj prinesli, zopet tožili, kar se je zgodilo na sejmu v Marije obiskovanji, zna se dobro obnesti. Ako se pa to še enkrat zgodi, je naš sejem uničen. Vsi, ki niso bili živinskih spričeval že s seboj prinesli (ker žandarji vodja, g. Dornik je rekel: „osem dni je bil čas „Viehpass“ vzeti“), akoravno so ga na sejmov dan vzeli, bili so toženi in tudi od g. Moritscha, pristava v Marenbergu, obsojeni po fl. 1.— do fl. 250. To je bilo hudo. V slabih časih in pri slabi kupčiji še kazni plačevati! Na vprašanje, ali je dovoljeno na sejmov den živinjsko spričevalo vzeti pri srenjskem uradu, rekel je okr. glavar: da! in je-li dovoljeno žandarjem srenjsko uradnije, kjer se živinska spričevala dajejo zapreti, — je tudi rekel: ne! Vse eno pa so bili tisti, ki so še le na sejmov den živinska spričevala vzeli, toženi in obsojeni. Eden je bil obsojen, ki živine celo ni na sejem postavil, temuž se obrnil in jo gnal domov, ker ni mogel do srenjske uradnije. Kdo nam more to razjasniti?

Z Arlice na Pohorju. (Naš župan.) Dne 30. julija t. l. je bila obljuba občinskega zastopa Janževirh-Arlica, in je obljubo storil gospod Vekoslav Grubelnik. Gospod Vekoslav Grubelnik, se je dosedaj izkazal, pri vseh volitvah, kot naš neustrašeni borilec. Misli se tedaj, da bo ostal tudi kot občinski predstojnik naš mož, in nadaljeval že skoraj pred 20 leti

začeto delo za našo ljubo slovensko domovino. Le-to so njegovi predniki pričeli in ni dvoma, da ga bode on zvesto nadaljeval. Živeli!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V nedeljo, dne 8. avg. sta se dva mogočna cesarja, avstrijski in nemški, v Gostinjskih toplicah srčno pozdravila ter prijateljski objela. Ob enem pa sta se tudi ministra obeh cesarstev, knez Bismark in grof Kalnoky, sešla in ona gotovo ne iz prijateljstva. Kaj pa da je njiju spravilo na pot v Gostinje, ugiba svet ali težko, če ugene. Ali jima hodi za to, kako najlezje vzame naš cesar Hercegovino in Bosno Turku za vselej, ali pa kako se Rusu zabrani, da ne mahne po Turkih ali morebiti za oboje in še za druge stvari? — S časom izvemo to gotovo, dotlej pa upajmo, da bode ta znameniti shod cesarjev in njihovih ministrov na blagor cesarstev. — Znani Lienbacher, konservativec pa neprijatelj Slovanov, dela na to, da se ločijo nemški konservativci od ostalih klubov desnice, toda ni še izpoznati, da mu gredó le ti na limanice. Nemški liberalci bi to se vé, da radi učakali, kajti s tem bi jela njim pšenica cvesti. — Ultranemški listi so si sedaj izbrali za tarčo dež. nadzornika ljudskih šol g. A. Rožeka, zakaj? Ker ima ime — česko. Bog vé, da nam mož ni vzrasel k srcu, toda v tem zdé se nam ti petelinje že vendar-le smešni, saj dela ves čas in v vsej svoji stroki samo njim na ljubo. — Koroški dež. predsednik, baron Schmid Zabierow lotéva se z vso resnobo žganja. Ukaz za ukazom izdaja zoper to uimo, ki je doma po celem Koroškem, najbolj pa še v nemških krajih. V Plajberku so si slov. kmetje napravili „posojilnico“. Prav tako, čemu bi drugod iskali denarja, ko si pomagajo lahko sami, ako pride njih kateri v zadrego. — V Št. Vidu na Gorenjskem imajo sedaj novo šolo, učé se v njej plesti koše iz vrbja. To je srečna misel, vredna da se je poprimejo tudi naši kmetje, kjer so tla pripravna za vrbje. Družba sv. Cirila in Metoda se po Kraujskem množi in vzbuja upanje, da prepreči marsikje šulvereinu krive poti. — Goriško pol. društvo „Sloga“, imá dne 23. avgusta občni zbor, ter pripravlja za-nj sila važne predloge. Vodja dež. gluhonemnice v Gorici, A. vitez Pavletič je dne 2. avg. umrl, pokopali so ga na dež. stroške v priznanje njegovih velicij zaslug. — Po vsem Primorju straši še sedaj kolera. V Trstu vzboli jih po 5 do 6 in umrje jih vedno troje ali čvetero. Na Herpeljski železnici se je vsled nje prenehalo delo in sejmi so se prepovedali. — V Reki pojema ta strašna bolezen, zato pa se razširja po vaséh na hrvaških mejah. — Na vseučilišču v Zagrebu učí dr. Spevec, profesor prava, protiverski in vsled